

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 23 Maiu st. v.

„Siebenbürgisch deutsches Tageblatt“ publică în numărul dela 1 Iunie un articol, care ne privește și pe noi Români foarte de aproape.

Punctul de plecare al articolului e o scrisoare primită dela un „binevoitor“ al Germanilor din Ardeal.

„Sașilor li s'a făcut nedreptate, — ăce „binevoitorul,“ — fiind că li s'a luat ceea-ce au avut timp de secol și vor să le ăce și mai mult, în ciuda promisiunilor ce li s'au făcut altă dată. Ei au purtat lupta pentru drept cu nu mai puțin curagiu ca îndemânătăcie, — durere însă până acum fără de succes practic. Ei nu au nicăiri vr'un razim, nicăiri vr'un aliat, nici în Ungaria, nici în Austria, nici în păturile de sus, nici în cele de jos. Ori unde privim, Germanii sânt răspinși și nu gădesc nicăiri ocrotire. În Ungaria Sașii au contra lor guvernul, dieta, întregul popor maghiar, ba chiar și pe Germanii din Ungaria. Singura alianță a Românilor din Ardeal ține numai câtă vreme lupta se poartă contra unui adversar comun; îndată-ce ar înceta adversitatea, aliații li s'ar face ear' adversari.“

Stând astfel lucrurile, „binevoitorul“ îi sfătuiesce pe Sași să-și renunțe în aparență la viața lor proprie, arătându-se „ceva mai amicali față cu idea de stat ungar.“

„Contra curentului și așa nu se poate înota, — ăce ei, — se nu ne risipim dar' puterile într'o luptă zadarnică contra curentului predominant. Să ne dăm aerul de a lua față cu negările oficiale al intențiunilor dușmănesci și ale atacurilor îndreptate contra naționalităților nemaghiare drept un adevăr deplin și sincer asigurările oficiale și se stăruim în manifestațiunile noastre publice numai asupra respectării acestor asigurări. Să le luăm totdeauna pe aceste drept puncte de plecare pentru pretensiunile noastre. Acesta e, se înțelege, numai un joc în dosul unui paravan, dar' omul trebuie să-și adapteze maniera de a lupta potrivit cu terenul dat.“

Sânt două lucruri, care ne privesc, în acest sfat binevoitor: tactica ce li se recomandă Sașilor, și pozițiunea noastră față cu Sașii.

Cât pentru tactică, ea nu este nouă. Tot astfel din dosul unui paravan, au voit să lucreze și aderenții programului din Budapesta în aparență pentru idea de stat maghiar, ear' în adevăr în interesul Românilor. Tot lucrând din dosul paravanului a ajuns Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron la înaltul semn de încredere ce i s'a dat prin acordarea celor patru mii de florini din ajutorul de stat. Tot afirmându-se în dosul paravanului au ajuns și Germanii din Ungaria de batjocura lumii. Și nu este indiscrețiune, fiindcă se scie în cercuri foarte largi, — tot astfel, din dosul unui paravan am fost și noi sfătuiți a ne lupta contra „curentului predominant“.

Această „tactică“ ar fi însă admisibilă numai atunci, când Maghiarii ar fi un popor, pe ale cărui făgăduințe te poți răzima. „Binevoitorul“ Sașilor spune însă el însuși, că li s'a luat Sașilor ceea-ce li s'a luat, cu toate, că li s'a făgăduit contrarul. Zadarnic ne-am da acum aerul de a crede, că promisiunile ce ni se fac acum, sânt sincere, când

scim din experiență, că la strîmtorări Maghiarii făgăduiesc multe, dar' ajunși odată la largul lor nu mai împlinesc nimic. Și îndată-ce așa este, acela, care vrea să renunțe numai în aparență, renunță în adevăr.

Aceasta e părerea țiarului sădesc, și nici noi nu putem ave altă părere. Dacă voim să facem politică din punct de vedere individual, atunci ne punem în dosul paravanului, pentru-ca astfel să ne bucurăm de spriginul cercurilor guvernamentale, fără-ca să ne perdem trecerea la popor și astfel să parvenim ori să ne susținem cel puțin în vre-o pozițiune mai bună; dacă facem însă politică de conservare națională, înzadar ne-am pune în dosul unui paravan, căci la tot pasul va trebui să ne dăm de gol.

„Atitudinea recomandată de pesimistul nostru amic, — ăce „S. D. Tageblatt“, — se aseamănă cu aceea, pe care o observă frații noștri Germani din Ungaria propriu ăisă. Germanii în Ungaria propriu ăisă s'au împrietinit cu maghiarisarea, se alipesc cătră maghiarism și primesc toate cele ce li se fac; în orașe s'au învoit cu maghiarisarea administrațiunii comunale, au renunțat apoi în Budapesta până și la cea din urmă școală poporală germană, de curând au părăsit la Timișoara și la Oedenburg și teatrul german și au introdus pe cel maghiar. Le merge lor cu această lăpădare de sine mai bine, sânt mai întăriți și mai inteligenți ca Sașii din Ardeal? Nu! —“

Și este un lucru foarte firesc, că nu. La formele de cultură în aparență numai nu se poate renunța. Dacă Germanii renunță de a mai ave scolile lor, teatrul lor, limba lor în administrațiune și jurisdicțiune, ei renunță la cultura lor germană, încetează a mai fi purtătorii ei înspre Orient și primesc sărăcăciosul rol social de a da și ei un contingent oarecare pentru clasa cultă maghiară, se co-boară, nu în speranță, ci în adevăr, cu câteva trepte mai jos de ceea-ce erau în scara omenirii.

E mare abnegațiune „patriotică“ de a renunța să fi German, pentru-ca să te poți mândri cu meritul de a fi sporit cu un om nobila națiune maghiară, și nu ne mirăm de loc că, trăind aici, alătura cu Săcuii și cu Români, Sașii nu au ajuns încă să fie capabili de această abnegațiune, ci tot mai stăruie în preocuparea lor, că o școală germană e ceva mai mult ca una maghiară, un teatru german e ceva mai mult ca unul maghiar, că limba germană cel puțin pentru ei e un mai bun mijloc de înțelegere în viața publică și că în genere nici chiar în Ungaria un German nu are cuvinte de a se rușina de neamul seu.

Și fiindcă tot mai stăruie în această preocupățiune a lor, Sașii din Ardeal țin să aibă scolile lor germane, teatrul lor german, să păstreze legăturile culturale cu poporul, din care fac parte, și se simt foarte măhniți, când în viața publică li se impune o limbă, pe care nu s'au deprins încă a o pune mai presus de a lor.

Tot astfel și noi Români. Ținem și noi să avem aședămintele noastre culturale, n'am ajuns încă nici noi să simțim superioritatea limbei maghiare față cu a noastră, cu toate că la limba noastră n'a scris nici Goethe, nici Kant.

Aceasta ne unesce pe noi cu Sașii și numai aceasta. O înțelegere în toată regula, o alianță formală între noi nu există. Avem să apărăm același fel de interese față cu același adversar, și așa, vrând nevrând, ne întâlnim în câmpul de luptă, fără-ca să fi luat de mai nainte vre-o înțelegere, ne încuragiam unii pe alții, ne spriginim chiar în unele împregiurări, — dar', — încă odată, — nu ne-am unit nici contra națiunii maghiare, nici contra statului ungar, nici chiar și numai ca după un plan comun să lucrăm pentru accentuarea caracterului poliglot al patriei noastre.

Și de aceea „binevoitorul“ Sașilor are toată dreptatea, când susține, că le vom fi adversari Sașilor îndată-ce nu ne va mai sta un adversar comun față în față.

Am dorî însă să scim, când anume va pute să fie aceasta.

După toate prevederile omenesci, actualul adversar, națiunea maghiară nu are să piară nici astăzi, nici mâne, nici chiar timp de câteva generațiuni. Și câtă vreme trăiesce această națiune, ea nu are să se unească cu noi contra Sașilor, căci, la urma urmelor, aici, pe pământul acesta, lupta socială se petrece între noi și Maghiari, ear' Sașilor le rămâne numai soarta de a se alipi fie cătră noi, fie cătră Maghiari.

Ei s'au unit cu Maghiarii, și astăzi au cuvinte de a se căi de aceasta, pentru-că au avut ocaziune de a se convinge, că nu de spriginul lor, ci de sângele, de viața lor au Maghiarii trebuință. De aceea nu ne mai temem, că ei ne vor părăsi din nou și fără de frică le putem ăce: „Poftim! uniți-vă cu Maghiarii contra noastră, dacă voiți s'o pățiți cu frații vostri din Ungaria propriu ăisă! — Câtă vreme țin la viața lor germană, Sașii nu se pot uni chiar nici în aparență cu Maghiarii, în care nu mai pot ave încredere.

Singura scăpare a Sașilor este pronunțarea caracterului poliglot al statului ungar. Și câtă vreme noi ne luptăm pentru aceasta, sântem siguri, că ei ne vor sprigini, și câtă vreme ei își afirmă caracterul german, sânt și ei siguri, că noi fi vom sprigini. Abia atunci, când vor recunoaște și Maghiarii acest caracter și vor fi renunțat la idea de a preface Ungaria într'un stat rațional maghiar, abia atunci va pute să fie vorba de o apropiere sinceră și de o alianță între Sași și Maghiari, și atunci însă numai în cazul, dacă am voi noi Români să facem ceea-ce astăzi fac Maghiarii.

La aceasta face „binevoitorul“ Sașilor alusiune, când prevede, că le vom fi odată adversari Sașilor.

Această prevedere nu se va realiza însă. Ce e drept, nimeni nu poate să cum vor gândi și ce vor voi Români, după ce se vor fi schimbat împregiurările; astăzi însă nimeni, care le cunoaște ărea, nu poate înțelege, cum ar pute ei să ajungă vre-odată a fi atât de intoleranți ca Maghiarii îndecosebi față cu Germanii. Națiunea română nu este nici ea de ieri de alaltăieri, are și ea un trecut, și vrând nevrând trebuie să tragem pentru acest trecut consecuențe pentru viitor. Nu scim ca Români să fi manifestat undeva și cândva tendența de a le impune altora fie legea, fie naționalitatea lor: s'au susținut ei înșiși cu multă îndărătnicie, au asimilat multe elemente cu deosebire slavone, s'au sporit chiar cu scăderea unora dintre vecinii lor, dar' nu s'au impus, ci au asimilat numai pe cei-ce nu se susțineau ei înșiși. Și dacă astfel a fost în trecut, nu înțelegem, cum ar pute să fie altfel în viitor.

Cu toate aceste concetățenii noștri sași par a se teme, ca nu cumva, schimbându-se împregiurările în favorul nostru, să nu ne mulțumim nici noi, cum nu se mulțumesc nici Maghiarii, de a ne vedea asigurată libertatea de desvoltare, ci să urdăm planul de a suprima tot ceea-ce nu este românesc pe pământul locuit de noi.

Se vor fi manifestat poate între Români asemenea tendențe, și concetățenii noștri sași nu trebuie să se mire de aceasta. Mare parte din tinerimea noastră s'a crescut și tot se mai cresce încă în aședămintele de cultură maghiară, unde s'au făcut cele mai hotărâte și mai stăruitoare încercări de a-i determina să se lapede de neamul lor. Era oare cu puțință, că unii ori alții din acesti tineri, intrați în viață, să nu aducă cu ei spiritul maghiar, tendența de a face ca Români ceea-ce Maghiarii fac ca Maghiari? Această tendență e însă străină de firea Românului și nu o putem afla nici la oamenii cu cultură germană, nici mai ales la popor. Și de aceea ea se perde în viața noastră publică, și nu o vom găsi nici la oameni ajunși la o vîrstă mai înaintată. O găsim numai la tineri eșiți din scoli maghiare, care o păstrează un timp oarecare, apoi, vedînd că la Români ea nu află răsunet, nici aprobare, încetul cu încetul se lapedă și ei de ea.

Să presupunem însă ceea-ce nu putem admite, că temerea exprimată de „binevoitorul“ Sașilor, e întemeiată.

E acesta un motiv, ca Sașii să nu-și deie toată silința de a ajunge în unire cu Români la o schimbare cât mai curînd a actualei stări de lucruri?

Evident că nu este!

Căci întocmai precum astăzi e interesul nostru, ca Sașii să se afirme cu toată hotărîrea, din ăia, în care ni se va fi asigurat nouă libertatea de desvoltare, vor stăru Maghiarii să li se asigureze și Sașilor aceeași libertate. Și noi sântem mult chibzuiți, pentru-ca să ne poată trece vre-odată prin minte gândul de a-i împinge pe Sași să le facă Maghiarilor ser-

viciile, pe care ni le fac nouă astăzi. Noi elementul român nu putem avea în statul ungar decât menirea de a accentua caracterul poliglot al statului, fiindcă numai într'un stat poliglot ne putem susține; de aceea câtă vreme există națiunea maghiară și înclină a nega acest caracter, din sentiment de conservare trebuie neapărat să susținem pe elementele nemaghiare, și cauza noastră e cauza lor.

Nu e vorba de simpatii, nu de afecțiuni particulare, ci de interese de conservare.

Cu mulțumire constatăm, că concepțiunile noastre sași din ce în ce mai mult se conving despre aceasta. Când convingerea va fi odată deplină, se va stabili cea mai deplină încredere între noi, și atunci vom începe lupta după un plan comun.

Ar fi de dorit, ca aceasta să se întâmple cât mai curând.

Revistă politică.

Sibiu, 23 Maiu st. v.

Rezultatele alegerilor din Viena au surprins în mare măsura atât pe stânga împreună, cât și pe partida guvernamentală. Stânga împreună, sau așa numită partidă constituțională a avut până acum în mână toate douăsprezece cercuri electorale din Viena, ear' la alegerile de Luni a pierdut dintr'acele patru. Nu e vorba, că cabinetul Taaffe prin aceasta numai câștiga a putut; ceea-ce îl poate supăra însă, e învingerea antisemiților în Viena, în metropola monarhiei. Cât de supărați sunt Germanii în general pentru rezultatele aceste, o dovedesc foile germane „Köln. Zeitung“ și „Frankfurter Journal“, cari agitează pe Germanii austriaci într'acolo, că dacă noul Reichsrath nu va voi să recunoască caracterul german al Austriei, ei să ese afară din el și să ciunteze întreg parlamentul. „E foarte important — dice foaia din Frankfurt — dacă Germanilor din Austria, frații lor din Germania le recomandă o astfel de procedere. Germanilor împărășiați între sine și impotenți, nu le rămâne alta, decât să se consolideze spre o astfel de procedere, și aceasta de sigur își va avea efectul, când din Germania le vine răsunetul, ca să pășească pe o cale atât de extremă. Ar fi de dorit, ca toată presa din Germania să recomande unanim Nemților din Austria o astfel de procedere“

Acesta e șovinism curat, și frământările foii germane nu sunt de loc basate. Prin susținerea caracterului poliglot al monarhiei austriace Germanii nu sunt de loc împedecați în exercitarea drepturilor lor constituționale!

Foița „Tribunei“.

Cum am redactat o foaie agricolă.

Schiță de Mark Twain.

(Urmare.)

Nu-mi prea veni la socoteală treaba cu persoanele schingiuite și tăciunăria, în care omul acesta aflase petrecere; deoarece trebuia să simț, că eu sunt în câțva complicele lui; dar' aceste gânduri s'au șters în grabă, căci eată redactorul regulat întrând.

Gândiiu acum în mine: „Veți așa, dacă te-ai fi dus în Egipt, cum te sfătuii, poate că așa fi găsit ocaziune să fac bună ispravă cu foaia. Dar' ai venit earăși aici. La dreptul vorbind, te așteptam“.

Redactorul făcu o față tristă, uimită și nemângăiată.

El vedu devastarea, ce o cășunase bătrânul lărmuitor și cei doi economi tineri, și apoi duse: „Tristă istorie este asta, foarte tristă. Sticla cu cleiu și două geamuri de fereastră și scuiptoirea și două sfesnice sunt sparte. Dar' neajunsul cel mare este altul. Renumele foii a Mit o sdravănă lovitură, — teamă-mi-e, pe totdeauna. Ce-i drept, nici când foaia n'a atâta trecere și nici când nu s'a vândut în at

Relativ la cestiunea afghană i se depeșează diarului „P. Lloyd“, că regele din Danemarca a primit, la stăruința ambelor guverne interesate, funcțiunea de arbitru. Așa se vede, că după-ce Rusia s'a asigurat mai înainte în Copenhaga despre aceea, că Christian al IX. va primi funcțiunea aceasta, Anglia încă s'a hotărât în sfârșit a-l accepta. Se pare, că incidentul dela Penjdeh s'a dat cu totul uitării, și idea alegerii unui arbitru a cădut cu deservire. Deoarece însă aceasta nu s'a întâmplat, trebuie să presupunem, că lordul Roseberry n'a putut exopera la Berlin primirea funcțiunii de arbitru decât împăratul german, și că negocierilor anglo-ruse nu se mai pun în cale pedeci mari. După-ce Rusia și-a exprimat odată dorința de a provoca pe regele din Danemarca, e ușor de înțeles, că principele de Bismarck n'a putut da împăratului german sfatul de a se face arbitru, ear' Anglia a fost nevoită, ori a vrut ori n'a vrut, să satisfacă dorinței Rusiei.

Din Belgrad se comunică, că în noaptea spre 31 Maiu n. ear' au năvălit asupra Buveceinului mai multe bande înarmate de Arnăuți, tot acele, cari înainte de aceea cu o și au nelineștit pe locuitorii dela granița sârbească. Voind să pună mâna pe banii de dare, ce erau adunați la un loc, au fost după o luptă scurtă alungați decât gendarmi. Ministrul de externe sârb, Garašanin s'a tânguit la consulul turcesc din Belgrad și a adresat totodată Poartei o notă în privința unei grije mai bune pentru singuranța fruntăriei.

Scirile din Rumelia de Ost, Bulgaria și Macedonia încă nu sunt prea liniștitoare, deoarece Poarta s'a simțit îndemnată a întări în măsură foarte mare trupele dela granița Rumeliei de Ost. Un comunicat din Constantinopol anunță, că trupele turcesci staționate în Devotica și Adrianopol au primit mandatul a se apropia de trupele, cari stau la granița dinspre Rumelia de Ost. Prin această cestiă vor fi înmulțiți la numărul de circa 8000 oameni. Mijlocul de agitație în Rumelia de Ost e de present cestiunea bisericească, respective distribuirea beratului episcopilor bulgari din Ochrida și Uescub. Bulgarii agitează mereu, ca poporațiunea să prezenteze Sultanului o petițiune, prin care să se ceară instalarea Exarchului bulgar în Constantinopol și trimiterea de preoți bulgari la Macedonia.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Hațeg, 2 Iunie 1885.

Ne plângem, de starea miseră, în care geme poporul nostru, și ca una dintre principalele

cauze a acestei stări este consumarea preste măsură a beuturilor spirituoase, — durere, așa este — nu vreau a specifica, că de unde isvoresce răul acesta, — pentru-că îl scim, — însă după modesta-mi părere conducătorii poporului nostru sînt chemați a ameliora această fatală împregiurare și, deși în prima linie consumentul este culpabilul, păcatul cel mai mare zace pe umărul celui ce nu-și împlinesce datorința față cu legea întru controlarea bețiilor.

Cred, că în proporțiune nici în un ținut al Rusiei nu se consumă atîta rachiu, ca în ținutul Hațegului, și în special în Hațeg.

Aici i se dă ocaziunea cea mai bună bietului țeran român de a-și stîmpăra setea . . . și a . . . flămîndi, căci, venind la tîrg de sîptămînă, des de dimineață întră în „badoc“, se chefuiesc de spiroică, până-ce în urmă cîntă versurile prea bine cunoscute, că-i ia pelea de pe oaie, oaia și melul.

Destul de trist, dar' așa este! aici își lasă sîrmanul oaia, mielul și cojocul, — ba și mai mult, pentru acoperirea datorilor ce îi apasă umărul își vinde și vaca cu lapte dela gura copiilor, pe urmă, reîntorcîndu-se în stare abnormală la vetrele lor, în drum mai staționează ici colea lungi pe pardoseala stradelor orașului, sau în șanțurile drumului de țeară. Și oare-ce dice la acestea onorata direcțiune polițiană? tace. Destul de rău domnule director, că d-ta ca Român tocmai pe poporul, de care te ții, îl lași pradă pe mîna Jidanului! Și pentru-ce atîta ignoranță, nu ai puterea în mînă, nu ai cetit art. de lege XL din 1879 §§-ii 84 și 85? Nu vreau să ostensesc onoratul public cetitor, dar' expunînd odată caracterizarea neactivității menționatului director de poliție, vreau a-i lămuri puțin și activitatea, prin care poate cugetă, a-și câștiga merite. Starea sanitară, precum se vede, e atît de importantă înaintea directorului nostru, încât află de corespunzător a o încredința acelor persoane cari curăță stradele de cîni. Faptul este că la 1 Iunie a. c., fiind di de tîrg, două dintre aceste renumite persoane le-a postat, pe una la un capăt pe cealaltă la celalalt capăt al unei strade părăsite, cari apoi așteptau . . . lucru natural . . . întră câte un biet om . . . , pe care în urmă împlinirea misiunii lor . . . îl taxau cu câte 10—20 cr., ba și cu băte, spîrgînd chiar la unul capul. Ba ce e mai mult, față cu o sîrmană femeie, afară de băț, au mai întrebuițat și cealaltă armă a lor . . . aruncîndu-i drotul în grumați!

Cât de pîtruns trebuie să fie un atare director de poliție de conștiința datoriei sale!

Observatorul.

Cronică.

Excursiunea la Cîsnădioara. Am publicat în numărul de ieri o notiță, prin care publicul român este și el invitat a lua parte la excursiunea ce va face tinerimea dela academia de aici înspre Cîsnădioara. Această invitare a produs o rea impresiune în cercurile române din Sibiu și din mai multe părți ni s'a făcut obiecțiunea, că nu trebuia s'o publicăm. Este ni s'a spus, o lipsă de tact, a invita publicul Joi la o

excursiune, care se va face Duminecă, ori poate că invitarea s'a făcut numai Joi, anume pentru-ca cei invitați să nu iee parte la excursiune, și să se poată cu toate aceste dice că au luat parte, fiindcă invitare li s'a făcut. Chiar justă fiind această obiecțiune, nouă îndeosebi nu ni se poate face nici o imputare, căci nu noi am făcut invitarea, ci am publicat-o numai în „cronica“ dîlii, ne-am mărginit a comunica o scire, care este adeverată. Și dacă e vorba să ne pronunțăm, nu putem nici noi să aprobăm pe tinerii nostri. Ei știu prea bine, că Românii din Sibiu foarte bucuos ar fi luat parte la o asemenea excursiune, dar' multe dintre familiile române erau deja angajate pentru Duminecă la primirea invitatii ce li s'a făcut, ear altele nu sînt dispuse a merge ele singure. Tinerii nostri nu trebuie dar' să se mire, dacă vor fi ei singurii Români, care iau parte la excursiune. Dacă n'au avut tactul de a ne vesti mai curînd, să meargă, să-și petreacă, nu însă ca tineri români, ci ca colegi buni ai tinerilor academici sași și maghiari.

Principele de Hohenzollern a murit în 2 Iunie st. n. la Sigmaringen. Principele Carol Anton Ioachim Zephyrin Friederic Mainrand principe de Hohenzollern, Burggraf de Nürnberg, conte de Sigmaringen și Veringen, conte de Berg, domn al Halgerlochului și Versteinului etc. s'a născut în 7 Septembrie 1811. A fost fiul principelui Carol Anton Friederic Mainrad Fidelis și al princesei Maria Antoinette. În urma evenimentelor din 1848 cei doi principii, Friederic Wilhelm de Hohenzollern-Hechingen și Carol Anton de Hohenzollern-Sigmaringen au abdicat de guvernare în 7 Decembrie 1849 și prin aceste principate au încetat a mai fi state suverane, trecînd la coroana Prusiei, care a și luat în proprietate țeara la 12 Martie 1850. Principele Carol Anton a primit prin ordin regesc ddo 20 Martie 1850 predicatul „Maiestate“ dimpreună cu prerogativele unui principe nou-născut al casei prusiane regale. Din 2 Decembrie 1858 până la anul 1862 a fost ministru-president în Prusia și în 18 Octombrie 1861 i s'a dat predicatul de „Maiestate regală“. În 1834 s'a cununat principele Carol Anton cu principesa Iosefina Friderica Luisa de Baden. Dintre fii născuți din căsătoria aceasta unul a fost propus de rege în Spania, ce a servit de pretext pentru războiul franco-teutonic 1870—71. Al doilea fiu Carol s'a ales în 20 Aprilie 1866 de domn al României; al treilea Anton a cădut în lupta dela Königgrätz la 5 Iulie 1866.

Limba română batjocorită decât un profesor dela universitatea din Cluj. Un tîner român dela universitatea din Cluj a înscinat o lucrare din limba română pentru premiare. Lucrarea a tractat cestiuni curat gramaticale și sintactice. Lucru firesc, că operatul a fost respins. Cu atîta însă nu s'a îndestulit recensorul profesorul Imreh Sándor, ci a trebuit în critică să-și bată joc atît de lucrare, cât și de limba română. Nici nu ne-am putut aștepta la altceva din partea ilustrului literat maghiar. E însă curios, când ne revocăm în memorie cazul analog de acum sînt vre-o șapte ani, făcîndu-se o asemenea bătaie de joc din lucrarea temei din limba română. Recensor a fost atunci prof. Felméri Lajos. Între astfel de împregiurări de ce mai și exerie universitatea din Cluj concursuri pentru lucrări din limba și literatura română?

Zel oficial. Din Cojocna ni se scrie, că primarul Zabulik a vrut să interdică în Dumineca trecută ținerea adunări generale a despărțimentului X al Asoціаțiunii transilvane din cauză, că

dacă ați ajuta pe acești oameni, dară nu prin milostenie, dice bunica.

„Și cum oare?“ — întrebă principeasa.

„Așa, ca Kudrna în vremea ce se va purta bine, să aibă lucru sigur, și asta cred că fi statornică la el, căci este om cinstit și harnic. Ddeu să le răsplătească pentru toate, dară milostenia la ușa oamenilor nu ajută, milostiră doamnă, decât pe o vreme oare-care. Se cumpără asta și aia, câte-odată și lucru netrebuincios, când sînt parale în mînă, și când s'a mîncat și s'a rupt, earăși rămân pe jos; o altă dată nu cutează a veni. Dară dacă are în fiecare di ceva sigur, îi folosesc și lui și milostivei doamne, când câștigă un lucrător harnic sau o slugă credincioasă, și prelîngă asta mai face și un lucru bun, milostivă doamnă“.

„Drept ai, băbușco; dară ce slujbă să-i dau, unui musicant?“

„Ei bine, milostivă doamnă, asta se va afla lesne. Eu știu, că i-ar plăce să fie pîzitor sau rîndăș. Dacă ar umbla așa pe cîmpuri, ar pute să ducă flășinetul cu el; căci și fără asta, dacă merge pe cîmp, își cîntă pe drum, ci-că să-și petreacă Șiret mai este și vesel“, — adause bunica zîmbind.

„Așadar vom îngriji de el“, — dice principesa.

Bunica

de Bojena Němcová,

tradusă din limba boemă

de Prof. Dr. Urban Iarnik.

(Urmare.)

Bunica nu-și putea ascunde bucuria; cu glas mișcat duse: „Dumneșeu să vă răsplătească de asta, d-șoară“.

D-șoară se înroși și o amenință cu degetul pe Baranca, care se înroși și ea de asta.

„Căta bucurie o să fie!“ — dice bunica; „acuma vor pute să se îmbrace!“

„Și vom mai adăuga ceva, ca să se ajute și altfel“, — socotea principesa.

„Ați face un lucru bun, milostivă doamnă,

substitutul președintelui aceluia despărțământ nu s'a prezentat precis la 10 oare a. m. după orologiul dlui primar. Ni se dăce, că membrii adunați abia l-au putut capacita, că aceasta nu e motiv de a interzice ținerea adunării. Ne mirăm mult, că pe astfel de oameni îi mai poate capacita cineva.

Necrolog. Petru Popoviciu profesor la institutul pedagogico-teologic din Caransebeș a răposat la 20 Maiu v. în etate de 33 ani.

Promovare. Dl Gavril Dobrea din Tulgheș fu promovat la 30 Maiu ca doctor în medicină universală. Tinerimea română în corpore a fost de față la această festivitate de promoțiune.

Frecuența la expoziția din Budapesta. Se adusesse în Budapesta hotărârea ca birtașii să-și închidă birturile la 8 oare seara. În contra acestei hotărâri au protestat birtașii. Eacă cu ce își motivează birtașii protestul lor: Expoziția nu a satisfăcut până acum dorințele sanguinice; relativ străinii sunt încă tot puțini în Budapesta. De altcun în săptămânile prime nici n'a fost de așteptat o frecuență mai mare. Precum se spezează lunile Iulie și August vor împlini ceea-ce n'a împlinit din dorințe Maiu și Iunie. Aceasta ni-o spune „Pesti Napló”. — Astfel se pare că nu ne e prea pe plac expoziția; se ne pregătim dar' de pe acum la un deficit numai ca în Ungaria.

Siguranța publică în Budapesta. Cetim în „Budapester Tagblatt” dela 3 Iunie n.: „Ieri noaptea pe piața Maria-Teresia în Josefstadt s'au servit două hoți fiind atacați și străpuși cu cuțitele, servitorul Adolf Waller, om în vrâstă de 31 de ani și dilerul Ioan Mak, când treceau prălungă biserică. Atentatorii au fost alungați de Mak, care încă primă o rană de împunsătură, mai târziu însă s'au rentors earăși la biserică, unde au atacat la același loc pe măsarul Fracisc Andorfer, care trecea pe stradă dându-i mai multe împunsături. Frumoasă siguranță!”

Bani falsificați. La Hodmezövásárhely au prins nise note de bancă de 10 fl. falsificate.

Înveninare. Reuniunea pompierilor voluntari din Györök a arangiat în Dumineca trecută o excursiune. Oaspeții erau aproape vre-o 200 sute, între care mare parte dame. Până după amiazi dispoziția a fost bună, dar' după amiazi s'a întâmplat un incident aproape primejdios. Deodată oaspeții, atât muierile cât și bărbații, s'au bolnăvit cu ridicata. S'au constatat în urmă urme de înveninare fără de a se scel cauzele înveninării. Era o privesc dure-roasă vedând vre-o 50—60 de femei cari se sbăteau în dureri și cereau ajutor. Chiar și dintre bărbații cei mai tari s'au bolnăvit mulți. Unii s'au bolnăvit atât de tare, încât și acum zac și sunt avisați la ajutorul medical. Încă la locul petrecerii a trebuit să se aducă lapte din comunele din vecinătate ca antidot. Până acum nu s'a putut constata cauza boalei. Se presupune că înghițata cofetarului a cauzat îmbolnăvirea. Pretorul din Radna a sequestrat toată marfa cofetarului, care se va analiza pentru a se constata dacă într-adevăr înghițata a pricinuit înveninarea.

Denunțarea convențiunii comerciale cu România. „N. fr. Pr.” scrie cu data de 1 l. c. n.: „Ambasadorul austro-ungar din Bucuresci a împărțit astăzi guvernului român

„Tu dragă, iubita mea principeasă!” — strigă contesa sculându-se, ca să sărute mâna prea frumoasă a principesei.

„Numai la oamenii cei buni stau ângerii!” — dăse bunica, privind pe principeasa și pe fata ei de suflet.

Principeasa tăcu puțin, apoi dăse încet: „Că mi-o dete D-șeu, pentru asta nu voi înceta să-ți mulțumesc”, și adăuse mai tare: „Un așa prieten, care se mi spună totdeauna adevărul sincer și fără de sfială, ca d-ta băbușco, așa dori să am!”

„Ei bine, milostivă doamnă, când veți vră, îl veți afla. Pe un prieten mai lesne îl afli, decât îl ții.”

„Tu gândești, că n'as scil să-ți prețuiesc?”

„De ce să o gândesc asta, milostivă doamnă? asta se întâmplă așa de obicei. Câte odată o povestire sinceră este plăcută, dară din întem-plare nu ne vine la îndemână? — și s'a isprăvit cu prietenia.”

„Eată ai dreptate! D-ta însă de astăzi înainte ai dreptul, să vii la mine ori și când și să-ți spui ori și ce, totdeauna o să te ascult bună bucuroasă; și dacă vii cu vre-o cerere și de mi va fi numai în câta cu puțință, să fi sigură, că îți voi împlini.”

Așa dăse principeasa, sculându-se dela

denunțarea convențiunii comerciale dela 22 Iunie 1875, ear' nota ambasadorului român din Viena, ce conține denunțarea formală a convențiunii de comerț s'a predat în decursul după amiezii de aji ministrului de externe de aci. Convențiunea e denunțată dar' din amândouă părțile și prin aceasta se pare că amândouă părțile constatăză trebuința reformării convențiunii. Pertractările pentru legarea unei convențiunii nouă probabil că se vor începe în curând. Guvernul austro-ungar va reprezenta, de sine se înțelege, la aceste pertractări interesele Austro-Ungariei, dar' noi nu putem să nu declarăm că: interesul cel mai mare e a lega o nouă convențiune. Sub reșimul convențiunii comerciale de acum, ori cât de defectuoasă este ea, s'a desvoltat în mod însemnat comerțul Austro-Ungariei cu România și considerând starea generală a politicei comerciale de aji, acest moment într-adevăr nu e de desprețuit. Unul după altul statele își închid granițele, și România e un teritoriu însemnat de export pentru industria noastră. Din această cauză noi privim legarea unei nouă convențiunii ca un lucru grabnic trebuincios și e de așteptat ca nu cumva din considerațiuni agrare inadmisibile să se jertfească interesele exportului nostru. Dureri, Austria va fi reprezentată și în această însemnată cestiune prin bar. Pino, ear' bar. Pino nu e omul, dela care se putem aștepta în cestiuni economice energia și rezistența trebuincioasă. Dar', deoarece acum el singur e unica instanță, ne adresăm la el cu cererea, ca să reprezente în pertractările privitoare la cestiunea convențiunii comerciale cu România interesele austriace, nu numai față cu România, ci pretutindine, unde aceste interese sunt primejduite.”

Deputațiunea regnicolară croată va ține mâne o conferență, în care va stabili ziua întrunirii ambelor deputațiuni la Budapesta.

Un proces de presă în contra diarului „Zastava” se va pertracta înaintea curții cu jurați din Budapesta în 20 l. c. n. Diarulul „Zastava”, ce apare în limba sârbă în Neoplanta, pe care îl edă Milița Miletici, fiica lui Svetozar Miletici, i s'a intentat proces de presă pentru un articol apărut în nr. 200 din a. 1884 al aceluia diar, în care juminea sârbă e provocată a scutura jugul străin urmând exemplul poporațiunii piemonteze. Redactor al articolului e colaboratorul Lazar Rancici. Acusa va fi susținută de substitutul procuraturii supreme, Dr. Edmund Fekete.

Descoperiri archeologice. Cu privilegiul desgroșărilor ce se fac pe *Via Salara*, în Roma s'a descoperit un mausoleu mare antic. Precum se presupune, acest mausoleu ar fi având dimensiuni mai mari decât monumentul Cecilia Metella, al căruia turn rotund are un diametru de 29½ metri.

Raportul protopresbiterului tractual gr.-or. al Sibiiului către sinodul protopresbiterial.

Preaonorat sinod protopresbiterial!

Despre activitatea mea ca protopresbiter în decursul anului 1884 și despre starea protopresbiteratului, am onoarea a prezenta următorul

Raport general.

1. Administrația de birou.

Reformele de birou, ce am introdus la începutul anului au ușurat foarte mult evidența, dar' precum s'a prevăzut au înmulțit în mod con-

masă. Bunica vrea să-și sărute mâna, dară ea se plecă, o sărută pe bunica pe față și nu-și lăsa să-și sărute mâna. Copiii strinseră darurile lor cele frumoase, dară nici nu se puteau deslipi de contesa iubită.

„Veniți și la noi, d-șoară!” — strigă bunica, luându-i pe Adele din mână.

„Vino, vino, d-șoară Hortensie!” — se rugară copiii; „o să-ți culegem earăși fragi.”

„O să vii, de sigur.” — zimbă d-șoara.

„Mulțumim de toate, milostivă doamnă, și rămâneți aici cu D-șeu!” — își luă bunica ziua bună.

„Să mergi cu D-șeu!” — dăse principeasa, făcând semn cu mâna, și d-șoara îi petrecu până preste prag.

Camerierul, venind să strângă masa, strîmbă din nas gândind în sine: „Ciudat capriț de o așa doamnă, ca să-și petreacă cu o babă de rînd.”

Principeasa însă stete la fereastră, și se uita după cele ce se duceau, până ce se vedeau li-curind prin verdețea rochiile cele albe ale fetițelor și porumbița albă a bunicii. Ducându-se apoi în cabinet ea șoptia: „Fericită muier!”

(Va urma.)

siderabil lucrul de cancelarie, pe care numai pe lângă cele mai mari încordări fizice și spirituale am putut să le îndeplinesc cu destulă exactitate și punctuositate.

Numărul pieselor în decursul anului au fost 1421, cari după obiecte de resort s'au grupat în 108 bisericesci, 135 scolare, 51 epitropesci, 123 matrimoniale, 3 mixte.

Am onoarea a constata, că cu 31 Decemvrie toate piesele au fost rezolvite. Actele sortate după natura lor, se arangează în arhiv după această sortare, așa încât registrul arhivei are să fie totodată și un inventar exact al actelor finalizate, — ceea-ce însă nu se poate aplica la actele dinainte de 1884, cari nu sunt grupate după registratură.

La acest loc aflu de lipsă a însemna, că nepermițând Preaonoratul consistor archidiececan introducerea isvoarelor votate de Preaonoratul sinod protopresbiterial în anul trecut pentru fondul protopresbiterial, din care să se susțină un cancelist în cancelaria mea: forța maioră mă va sili a da îndărăt în ce privesc administrația, declinand dela mine responsabilitatea pentru lipsa de progres, ce evident va trebui să se simtă din lipsa puterilor de lucru.

II. Partea bisericăscă.

1. În decursul anului s'au adaus la acest protopresbiterat încă comunele „Nucet” cu 1 paroch și 364 suflete și „Saldorf” cu un paroch și 44 suflete. Statul preotesc al tractului s'a înmulțit cu 1 capelan în Ocna-superioară și a scădut cu 1 ierodiacon, care s'a înaintat la rangul protopresbiterial strămutându-se în alt protopresbiterat. Astfel cu sfârșitul anului 1884 în protopresbiterat s'au aflat 29 parochii matre și 3 filii, cu 34 parochi, 3 administratori parochiali și 3 capelani.

2. În anul trecut am atins numai în general pozițiunea precară materială a preoțiimii tractuale. Concluzul ce Preaonoratul sinod a luat la acel comunicat, m'a încuragiat a merge un pas mai departe: a culege cu scrupulositate datele exacte despre dotațiunea preoțiimii tractuale.

Constatul alăturat sub :/1 arată în cifre până în cele mai mici detalii toate venitele preoțesci în fie-care comună bisericăscă.

Este înspăimântător tabloul ce înfățișează acest inspect. Avem parochi, ale căror venite nu ajung suma de 30 fl., dăc trei-șeci florini; 13 ale căror dotațiuni nu ajung suma de 200 fl., abia 10 preoți au venite între 200 și 300 fl., 2 între 300 și 400 fl., între 400 și 500 fl. abia 4 preoți, între 500 și 600 fl. singur 1 și tot asemenea între 600 și 700 fl. 1 preot, ear' preste 700 fl. nici unul.

Majoritatea preoților din tract are deci o dotațiune sub cea mai de jos clasă, adică sub clasă III (400 fl.), abia 6 parochii sunt de clasă III și una de clasă II, ear' de clasă I nici una. Însemnez, că în suma dotațiunii este computat în bani și cuartirul natural (dela 5—200 fl.), unde se află și preoțiunea canonică. Cuartirul natural reprezintă o chirie de 615 fl. 40 cr., ear' casele parochiale (11) o valoare de 8510 fl.

Porțiunile canonice din întreg tractul reprezintă o mărime de 246 jug. 533° cu un venit real de 1324 fl. 92 cr.

Din venitele preoțesci: darea comună în cereale în 11 parochii reprezintă o sumă în bani de 624 fl., ear' ziua de clac în tot atâtea comune: 302 fl. 15 cr.

Din alozii comună preoțiunea tractuală primesc 1047 fl. anual, din lada bisericii 200 fl., din fundațiuni 341 fl. 53 cr.; din alte isvoare 128 fl. 20 cr.

Venitul dela botezul Domnului reprezintă suma de 1807 fl. 57 cr.; alte venite sigure 167 fl. 66 cr. Din stola serviciilor casuale: dela botezul pruncilor 451 fl. 35 cr.; dela cununii 890 fl. 85 cr.; la înmormântări de prunci 414 fl. 30 cr.; de oameni mari 805 fl. 30 cr.

Suma tuturor venitelor sigure: 9120 fl. 23 cr., la cari se adaug venitele accidentale nesigure cu 959 fl. 78 cr., la olaltă: 10.080 fl. 1 cr.

Va să dăc 40 preoți primesc o remunerațiune anuală de 9120 fl. 23 cr. resp. 10.080 fl. 1 cr. — în calcul mediu ar fi 228 fl. respective 270 fl. remunerațiunea anuală a unui preot din acest tract.

În 18 comune bisericesci nu există casă parochială, ear' din cele 11, cari există, abia 3 sunt corespunzătoare pozițiunii preoților. Porțiunile canonice variază între 2 jug. și 24 jug. Abia în 11 comune bisericesci e introdusă darea comună în cereale și tot în 11 ziua de lucru. În 5 comune e introdusă o mică dotațiune din alozii comună (dela 21—206 fl. anual) și în 1 din lada bisericii, ear' din fundațiuni bisericesci în 6 comune (dela 1 fl. 25 cr. — 240 fl. anual).

Stola serviciilor „casuale” ni se arată pe cât de variată pe atât în multe locuri vrednică de jale. Astfel:

a) pentru botezul unui prunc preotul se remunerează cu câte 10 cr. 20 cr. 25 cr. 30 cr. 40 cr. 50 cr. și 80 cr.

b) pentru cununie, vestiri, relație, stola variază între 50 cr. și 1 fl.;

c) pentru înmormântare la prunci între 20 cr. și 3 fl.; la oameni mari între 40 cr. și 5 fl.;

d) pentru maslu între 40 cr. și 1 fl. 60 cr.;

e) pentru osfeștiene (sfințirea apei) între 10 cr. și 1 fl.

Aceste date vorbesc, durere, destul de elo-

cuent. Și câtă vreme se așteaptă, ca un preot să-și peardă o zi de lucru pentru 10 sau 20 cr. pe

când cel mai de rînd diler câștigă în o zi 50—60 cr., trebuie să ne prindă mirarea, că se mai gă-sesc oameni, cari să se jertfească pentru greaua misiune a preoției.

În astfel de împregiurări este o aparițiune foarte firească, ca preoții să nu-și poată căuta de oficiu după recerință, având a se lupta cu nevoile vieții.

Și tot asemenea firesc lucru este, ca cualificațiunea preoților să stee în proporțiune cu dotațiunea lor, împregiurare, care se îngreuneze, ba să facă aproape imposibilă suportarea oficiului parochial după burocratismul de curând introdus în biserică.

Din această cauză preoțiunea, vedând, că din alte părți nu se întreprinde nimic pentru ușurarea sarcinilor ei, și având în vedere numai înalta ei misiune de a lumina pre credincioși și a-și împlini cu vrednicie datorințele oficiului, precum am comunicat deja în anul trecut, a încercat să facă ceea-ce face toată lumea: să se întrunească în reuniune, cu scop, ca aci să-și comunice împrumutat cunoscințele și experiențele și astfel să-și ajutore reciproc într-o face față greutăților ce întimpină în și afară de oficiu. Statutele ei nici până astăzi n'au obținut nici aprobare și nici desaprobare oficială. A trebuit însă această preoțiune să înregistreze cu cea mai profundă durere faptul, că „Telegraful român” (!), din incidentul dorinței unanime a preoților de a se întruni în reuniune, a aflat cu cale în mai mulți articoli de diar a ataca preoțiunea și pe șeful tractului în astfel de termeni, cari, cu toată blândețade judecări, se cualifică de insulte; ba a mers mai departe, le-a înșinuat tendențe periculoase bisericii.

Comunic această Peaonoratului Sinod ca un trist testimoniu al situațiunii noastre actuale bisericesci, constatând că în fața acestei conduite, preoțiunea s'a mulțumit cu alăturata adresă sub :/2 către Excelența Sa Înalt Preasfințitul Archiepiscop și Metropolit Miron.

Mult se ajută preoțiunea tractuală din așa numita „milă împărătească”, din care cei mai săraci și meritați tot la 3—4 ani primiau câte 50 fl. În anul trecut însă luând notiță de ordinul înaltului ministru reg. ung. de culte, prin care se dispune ca acea „milă” să nu se mai împartă ca până acum prin autoritățile noastre bisericesci, ci prin organele statului: această preoțiune săracă în unanimitate a renunțat cea dintâi la acest ajutor în cas când nu s'ar mai împărți așa precum s'a împărțit până acum. Actul de renunțare îl alătur sub :/3

(Va urma.)

Mulțumită publică.

(Urmare.)

Lista nr. 11, colectant: d-nul Vasilie Tibulcuteanu, notar, N.-Sângeorgiu: Maxim Lica 1 fl.; Mihail Domide 1 fl.; dna Ioana Tancu 1 fl.; Maxim Halița 1 fl.; Constantin Darabannu 1 fl.; Iuniu Brutu 50 cr.; Stefan Utelea 40 cr.; Vasilie Chibulentean 1 fl. Suma 6 fl. 90 cr.

Lista nr. 12, colectant: d-nul Iosif Draia, jude com., Abrud: D-nii Alexandru Danciu 2 fl.; Ioan Gall 1 fl.; Alexandru Filip, adv. 1 fl.; d-na Iulia Vasii 1 fl.; dnii Iosif Jurca din Roșia 2 fl.; Petru Boier, contr. mont. 1 fl.; Victor Bariț 1 fl.; Alexandru Macaveiu 1 fl.; N. Bășan 1 fl.; Ioan Iancu 1 fl.; Macaveiu Arion 1 fl.; Iosif Crișan, adv. 1 fl.; Dionisiu Adamoviciu 1 fl.; Alexandru Sava 1 fl.; Emiliu Popu 1 fl.; Nicolae Lobonț 1 fl.; Dionisiu Balossu 1 fl.; George Ivascu 50 cr.; Iosif Draia 1 fl. Suma 20 fl. 50 cr.

Lista nr. 13, colectant: d-nul Ioan Tanco, prof., Năsăud: D-nii Octaviu Barițiu 1 fl.; Dr. Constantin Moisil 1 fl.; Dr. Ioan Malaiu 1 fl.; Procopiu Cutean 1 fl.; Gavrilă Scridon 1 fl.; Leon Piciu 1 fl.; Nicolae Anton 1 fl.; Ioan Jarda 1 fl.; Iosif Bal 1 fl.; Vasilie Petri 1 fl.; Ioan Tanco 1 fl.; Dr. Tanco 1 fl.; Nicolae Rusu 1 fl.; Dr. Emiliu Filipan 2 fl. Suma 15 fl.

Lista nr. 14, colectant: d-nul Ioan Dan, med., Mociu: Petru Rusu 1 fl.; Ioan Săpănescu 2 fl.; Leontina Moldovan 2 fl.; Ioan Mayr 1 fl.; Ioan Chira 1 fl.; Nicolae Moldovan 1 fl.; Ioan Leoca 1 fl.; Simion Moldovan 2 fl.; Fridric Winkler 1 fl.; Gavril Gorgan 1 fl.; Teofil Hossu 5 fl.; Iacob Moga 3 fl.; Ludovica Moga 1 fl.; Ludovic Endeșiu 1 fl.; Georgie Florian 1 fl.; Ioan Godolan 1 fl.; Teodor Iulian 1 fl.; Heronim Bozac 1 fl.; Ioan Dan 1 fl. Suma 27 fl.

Lista nr. 15, colectant: d-nul Ioan Nechită, avocat., în Zelău: Ioan Nechită 2 fl.; Vasilie Pop 1 fl.; Teodor Nechită 1 fl.; Trif 1 fl.; I. Pop 1 fl. Suma 6.

Lista nr. 16, colectant: d-nul Dr. Stefan Pop medic., Făgăraș: Dr. Stefan P. Pop 2 fl.; Nicolae Cosgaria 1 fl.; N. N. 1 fl.; Ioan Jurca 1 fl.; Gregorie Negrea 50 cr.; Danielă de Gramoiu 1 fl.; Iacob Popeneciu (?) 1 fl.; Aldulea Meșian 1 fl.; I. Riuren (?) 1 fl.; Iuliu Dan 1 fl.; Ioan Cîntea 1 fl.; N. Cipu 50 cr. Suma 13 fl.

(Va urma.)

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— În 8 Iunie a. c. posesiunea lui Samuil Dietrich, decătră judecătoria cercuală din Cluj.

— În 8 Iunie a. c. imobilele lui Iakó Pilyik, decătră judecătoria cercuală din Vêrșet, în comuna Coșteiu.

— În 22 Iunie a. c. imobilele vîd. Cornelia Petrâk, decătră tribunalul din Oradea-mare, în comunele Czigányfalva și Kabaláspatak.

— În 18 August a. c. realitățile lui Stefan Bunyevacz, decătră tribunalul din Becichereu-mare, în comuna Franyova.

— În 4 August a. c. imobilele lui Stefan Pittler, decătră judecătoria cercuală din Careii-mari, în comuna Máté-Szalka.

— În 17 Iunie a. c. realitățile lui Marcu Dabics decătră tribunalul reg. din Panciova.

Edicte:

— Din partea tribunalului reg. din Sibiu se provoacă toți cari au drepturi de ereditate la averea lui Iuon Caratus și la a lui Vasilie Rentea, a 'și-le însuina în 45 de zile.

— Din partea judecătoriei cercuale din Murș-Oșorheiu se provoacă toți aceia, cari au drepturi de ereditate la averea lui Iuon Barta și Iudita Nyári, a 'și-le însuina în 45 de zile.

— Din partea tribunalului reg. din Arad se provoacă toți aceia, cari au drepturi de ereditate la averea lui Ioan Blaskovits, Ioan Filimon și Nușca Bur, a 'și-le însuina în 45 de zile.

— Din partea tribunalului din Oradea-mare se provoacă toți aceia, cari au drepturi de ereditate la averea lui Mitru Guj, Mihail Balogh și Emerich Iaró, a 'și-le însuina în 45 de zile.

— Din partea judecătoriei cercuale din Buteni se provoacă toți cari au drepturi de ereditate la averea lui Stefan Dalcă (din Almăș, com. Aradului), a 'și-le însuina în 45 de zile.

Concursuri:

— Un post de scriitor la procuratura reg. din Dej. Concursurile sînt a se trimite pînă în 30 Iunie a. c. la procurorul suprem din Murș-Oșorheiu.

— Un post de medic cercual în cercul Murșului-infer. cu locuința în comuna Nireș-Crăciunel (com. Murș-Turda). Concursurile sînt a se trimite pînă în 30 Iunie la pretorul din Murș-Oșorheiu.

Bibliografie.

„Folia basericesca.“ Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fie-cărei luni. Blaj, 25 Maiu 1885. Anul III. Nr. 10. Sumar: Luna lui Maiu. — Teoria și praxa preotească. — Apostolii și învierea Dom-

nului. — Apelațiunea în cauzele de căsătorie. — Voltaire și Epigonii lui în Europa. — Idea estetică a sublimului. — Varietăți.

„Ortodoxul.“ Ese în fiecare Duminică. București, 19 Maiu 1885. Anul VI. Nr. 19. Sumar: Articol de fond. — Lui G. Zota, regretatului profesor (poesie), de Ioan D. Popescu. — Continuarea discursului dlui George Aramă, profesor la seminar (urmare și fine). — Diverse.

„Gazeta Săteanului.“ Foaia cunoștințelor trebuincioase poporului. Ese la 5 și 20 a fie-cărei luni. Rîmnic-Sărat, 28 Maiu 1885. Anul II. Nr. 8. Sumar: Încușări. — Tributul: Maria Dăteulescu. — Cine a desmembrat Dacia? (articolul de fond ilustrat): Opincaru. — Beția puterii: Săteanul. — Îngădirea cu sîrmă galvanizată cu țepi (gard de mărăcinii artificiali) și zăplazurile de pânză de sîrmă: Th. Piter. — Cîteva instrumente de grădinărie (urmare și fine): C. C. D. — O convorbire: I. Aristotel. — Cîte ceva asupra mijloacelor celor mai nimerite pentru a îmbunătăți caii din țeară: D. Mincu, medic veterinar. — O anecdotă: Const. G. Cotescu. — Din localitate: Săteanul. — Subscripțiunea națională pentru ridicarea unei statue lui C. A. Rosetti. — Societatea de acclimatizare franceză, Lăcustele și destrucțiunea lor (urmare și fine): C. C. Dăteulescu. — Istoriore și anecdote (urmare): I. Aristotel.

Sciri economice.

Starea comerțului de manufacturi. Cetim în „Budap. Tgblatt“: Comerțul a luat în Maiu un curs neașteptat de rău; trecerea a fost minimă, aproape cu 30—40 procente mai slabă ca în anul trecut; incasso a fost foarte neîndes-tulitor, chiar și mușterii cei mai bine acreditați din provincie încă au plătit foarte nepunctual și numai în parte și o mare mulțime de insolvente completează iocana tristă a stării comerciale. După ce în Aprilie trecerea mării a fost luat un avent îmbucurător și prin urmare s'a fost îmbunătățit și incassarea încetiva, cercurile manufacturarilor au fost de credință, că a intrat o întoarcere constantă înspre mai bine. Expoziția începută în întăria în această speranță, deoarece se putea presupune foarte ușor, că prin cercetarea mare a expoziției decătră provinciali, comerțul în detail va câștiga atât în provincie, cât și în capitală. Listele comercielui în detail nu pot însă să arete nici în provincie, nici în capitală nici cel mai mic avent ce ar fi de a se reduce la expoziție. Toate aceste speranțe și presupuneris s'au dovedit că sînt rătăcite și nebasate. Comerțul mai animat ceva în Aprilie, în Maiu a scăzut cu totul. Această stagnațiune nu se poate reduce numai la timpul nefavorit din prima jumătate a lunii. Comerțul e greu bolnav. Stările din provincie sînt îngrijitoare, deoarece se stagnarea totală a comerțului se poate explica numai prin sărăcirea și respective prin lipsa de bani a țaranilor. Unde circulează banii, acolo înflorește comerțul.

Noi trebuie să suferim de 9 luni de miseria de bani, deoarece ce e constantă și sigură ruina, pe care avem ocaziune să o constatăm în comerțul de mărfuri prin provincie începînd din August anul trecut. Numai o recoaltă bună, numai un câștig bun de bani în provincie poate mîntui, ce e de mîntuit.

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 2 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 40 cr. pînă 40.— cr., unguresci grei, tineri 41.½ cr. pînă 42.— cr., de mijloc 42.— cr. pînă 42.½ cr., ușori 42.½ cr. pînă 43.— cr., marfă țerănească, grea 40.— cr. pînă 40.½ cr., de mijloc 41.— cr. pînă 41.— cr., ușoară 41.½ cr. pînă 42.½ cr., romănesci de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr., transito ușori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci, grei 40.½ cr. pînă 41.½ cr., transito de mijloc 40.½ cr. pînă 41.½ cr., transito ușori 40.½ cr. pînă 41.½ cr., îngrășați cu ghindă — cr. pînă — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 3 Iunie st. n.

Brünn: 12 21 9 1 23.

Bursa de Budapesta

din 2 Iunie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	98.60
„ „ „ 4%	98.05
„ „ hîrtie „ 5%	98.05
Împrumutul căilor ferate ung.	146.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	107.50
Bonuri rurale ung.	103.—
„ „ cu cl. de sortare	102.75
„ „ bînațene-timșene	102.—
„ „ cu cl. de sortare	101.50
„ „ transilvane	101.25
„ „ croato-slavone	101.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	97.25
Împrumut cu premiu ung.	116.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.—
Renta de hîrtie austriacă	82.50
„ „ argint austriacă	83.—
„ „ aur austriacă	108.—
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
„ „ de credit ung.	289.50
„ „ „ austr.	289.70
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon-d'ori	9.83
Mărci 100 imp. germane	60.85
Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Viena

din 2 Iunie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	98.65
„ „ „ 4%	98.—
„ „ hîrtie „ 5%	98.—
Împrumutul căilor ferate ung.	146.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ung.	103.—
„ „ cu cl. de sortare	102.75
„ „ bînațene-timșene	102.—
„ „ cu cl. de sortare	101.—
„ „ transilvane	101.20
„ „ croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Împrumut cu premiu ung.	116.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.—
Renta de hîrtie austriacă	82.50
„ „ argint austriacă	83.05
Renta de aur austriacă	108.20
Losurile austr. din 1860	139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	858.—
„ „ de credit ung.	289.75
„ „ „ austr.	290.30
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.85
Napoleon-d'ori	9.85
Mărci 100 imp. germane	60.85
Londra 10 Livres sterlinge	124.15

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Iunie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	—	vînd.	92.9/4
„ Rur. conv. (6%)	„	—	„	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	282.—	„	—
Banca națională a României	„	1180.—	„	—
Împr. oraș. București	„	30.—	„	31.—
Credit mob. rom.	„	185.—	„	—
Act. de asig. Națională	„	231.—	„	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	—	„	84.1/4
Societ. const.	„	239.—	„	239.—
Schimb 4 luni	„	—	„	80.—
Aur	„	10.35	„	—

Doi învățăcei

se primesc la

Stephan Moga,

covrigar.

1—3 [153]

Strada Bahngasse. Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de porșcano	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren accelerat		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus		
Viena	—	7.15	—	—	Bucuresci	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	11.09	3.56	—	Copsa mică	—	—	3.02	1.11		
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	—	Șeica mare	—	—	3.30	1.32		
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01		
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	—	10.44	2.27	Arad	{	7.53	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24	
Oradea-mare	{	5.33	6.46	—	1.28	Feldioara	6.22	10.51	2.55	—	—	4.—	6.05	Orăștia	1.19	5.41	—	Sibiu	—	—	4.26	2.44		
Várad-Velencze	—	—	9.37	1.52	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08	—	Sibiu—Copsa mică						
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.45	2.—	7.33	11.36	4.17	—	Györök	—	—	4.38	6.46	Deva	2.35	6.39	—	Sibiu	—	—	10.25	11.47		
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	8.01	11.51	4.47	—	Pauliș	—	—	4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04	—	Ocna	—	—	10.46	12.05		
Rév	—	7.42	11.36	3.18	8.45	12.23	5.42	—	Radna-Lipova	—	—	5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29		
Bratca	—	—	12.10	3.41	10.10	1.19	7.37	—	Conop	—	—	5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50		
Bucia	—	—	12.43	4.01	10.39	1.37	8.21	—	Bérvava	—	—	5.57	8.10	Zam	4.25	8.12	—	Copsa mică	—	—	11.52	1.07		
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	11.19	2.05	9.05	—	Soborșin	—	6.42	8.58	—	Soborșin	5.09	8.49	—	Cucerdea—Oșorheiu						
Huedin	—	9.01	2.56	5.08	11.54	2.25	9.43	—	Zam	—	7.14	9.28	—	Bérvava	5.56	9.29	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19		
Stana	—	—	3.29	5.27	12.37	2.41	10.02	—	Gurasada	—	7.43	9.56	—	Conop	6.18	9.49	—	Cheța	5.10	10.31	4.21	12.50		
Aghiriș	—	—	4.—	5.50	12.56	—	6.06	—	Ilia	—	8.01	10.17	—	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Ludoș	5.31	10.53	4.43	1.12		
Ghirbău	—	—	4.18	6.02	1.30	3.13	6.20	—	Branicica	—	8.21	10.38	—	Pauliș	7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22		
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	1.45	—	6.59	—	Deva	—	8.47	11.05	—	Györök	7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03		
Cluj	{	10.01	5.05	6.24	2.34	3.45	7.15	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	—	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	Kerelô-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18		
Apahida	12.05	10.16	—	7.03	2.55	4.01	8.—	—	Orăștia	—	10.10	12.24	—	Arad	8.10	11.32	7.32	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45		
Ghiris	2.16	11.25	—	8.54	3.17	—	8.29	—	Șibot	—	10.34	12.53	—	Szolnok	9.—	12.20	8.10	Oșorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05		
Cucerdea	3.32	11.45	—	9.43	3.24	—	8.55	—	Vințul de jos	—	11.04	1.22	—	Budapesta	2.39	4.53	12.—	Oșorheiu—Cucerdea						
Uioara	3.41	—	—	9.51	3.36	4.29	9.04	—	Alba-Iulia	—	11.21	1.40	—	Viena	7.10	8.16	2.10	Oșorheiu	6.34	12.06	8.45	12.25		
Vințul de sus	3.50	—	—	9.58	4.11	4.50	9.32	—	Teiuș	—	12.05	2.24	—	—	—	6.05	8.—	Nireșteu	6.55	12.27	9.06	12.55		
Aiud	4.25	12.08	—	10.24	5.36	—	10.32	—	Simeria (Piski)—Petroșeni					Arad—Timișoara					Kerelô-Sz.-Pál	7.16	12.51	9.28	1.24	
Teiuș	5.10	12.29	—	10.59	5.56	5.58	12.32	—	Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren omnibus	Arad—Timișoara					Cipeu-Iernut	7.37	1.16	9.49	1.54			
Crăciunel	5.44	—	—	11.28	6.08	6.08	12.59	8.—	Simeria	6.30	11.50	2.23	Arad	6.00	12.55	8.25	M. Bogat	8.07	1.50	10.20	2.31			
Blaj	6.02	12.57	—	11.44	6.29	—	—	8.34	Streiu	7.05	12.27	3.—	Aradul nou	6.25	1.21	8.36	Ludoș	8.21	2.07	10.34	2.46			
Mickasasa	6.40	—	—	12.18	6.45	—	—	8.59	Hațeg	7.53	1.19	3.49	Németh-Ságh	6.50	1.46	8.54	Cheța	8.38	2.21	10.51	3.06			
Copsa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	7.—	—	—	9.56	Pui	8.46	2.10	4.40	Vinga	7.19	2.18	9.13	Cucerdea	9.07	2.50	11.20	3.40			
Medias	—	1.45	6.01	1.22	7.26	—	—	10.16	Crivadia	9.33	2.57	5.28	Orczifalva	7.38	2.36	9.25	Simeria (Piski)—Uniedoara							
Elisabetopole	—	2.06	6.40	1.56	7.48	7.14	—	11.04	Banița	10.11	3.35	6.07	Merczifalva	7.56	2.53	9.36	Simeria (Piski)	6.40	—	—	—			
Sighisoara	—	2.38	7.35	2.44	8.28	7.43	—	12.17	Petroșeni	10.43	4.04	6.39	Timișoara	8.42	3.40	10.06	Cerna	7.01	—	—	—			
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	8.47	—	—	12.47	Petroșeni—Simeria (Piski)					Timișoara—Arad					Uniedoara	7.30	—	—	—	
Homorod	—	3.48	10.05	4.41	9.06	—	—	1.21	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porșcano	Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Ágostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	9.26	8.22	—	2.05				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	10.01	8.48	—	3.08				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	10.20	—	—	3.39				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Brașov	{	5.20	1.09	7.14	10.30	—	—	3.55				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Timiș	—	6.07	2.48	—	10.37	9.13	—	4.06				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Predeal	—	7.30	3.23	—	10.51	9.18	10.37	—				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
Bucuresci	—	11.35	9.40	—	12.50	10.38	1.45	5.35				Timișoara—Arad					Uniedoara—Simeria (Piski)							
					3.06	12.14	5.34	8.22	Petroșeni	6.49	9.33	5.28	Timișoara	6.07	12.25	5.00	Ghiriș—Turda							
					Budapesta	6.—	2.10	10.05	Banița	7.27	10.14	6.06	Merczifalva	6.40	1.16	5.56	Ghiriș	5.19	—	10.37	4.16			
					Viena	3.—	8.—	6.05	Crivadia	8.06	10.54	6.45	Orczifalva	6.51	1.34	6.07	Turda	5.40	—	11.04	4.37			
									Pui	8.50	11.37	7.25	Vinga	7.08	2.04	6.32	Turda—Ghiriș							
									Hațeg	9.13	12.17	8.02	Németh-Ságh	7.23	2.25	6.53	Turda—Ghiriș							
									Streiu	10.16	12.58	8.44	Aradul nou	7.40	2.54	7.24	Turda—Ghiriș							
									Simeria	10.53	1.35	9.15	Arad	7.50	3.10	7.40	Turda—Ghiriș							

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.